

Arrest

nr. 55 042 van 27 januari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 6 november 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie – en asielbeleid van 11 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 22 oktober 2010.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHEYEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, komt op 13 november 2009 samen met zijn echtgenote en hun twee kinderen België binnen en dient op dezelfde datum een asielaanvraag in.

Op 24 maart 2010 dienen verzoeker en zijn echtgenote een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 29 juni 2010 dienen verzoeker en zijn echtgenote hierop een aanvulling in.

Op 1 september 2010 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd. Ten opzichte van verzoekers echtgenote wordt een gelijkaardige beslissing genomen. Verzoeker stelt tegen de beslissing in zijn hoofde een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 22 september 2010 vraagt de Dienst Vreemdelingenzaken aan de arts-attaché advies inzake verzoekers aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 6 oktober 2010 geeft de arts-attaché haar advies.

Op 11 oktober 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing.

(...)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 24/3/2010 werd ingediend door:

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet aanvaard worden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

In het verzoekschrift worden er voor M. H. medische redenen aangehaald en legt hij ter staving medische attesten voor. De ambtenaar-geneesheer evalueerde deze gegevens op 06/10/2010 (zie gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat rekening houdende met de beschikbare medicatie en mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst, er haar inziens geen medisch motief aanwezig is om betrokkenen niet uit te wijzen. De ambtenaar-geneesheer besluit dat het aangehaalde medische probleem, hoewel dit kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling en opvolging beschikbaar zijn in Armenië.

Uit het verslag van onze controlegeneesheer blijkt dat:

-verwijzend naar een mail d.d. 4/11/2008 van professor A.B. blijkt dat de medicatie beschikbaar is volgens de essentiële geneesmiddelenlijst en dat er in alle poliklinieken een psychiatrisch kabinet is.

Dat psychische zorgen gratis zijn op voorschrift van de huisarts. Dat in Armenië geen systeem van sociale zekerheid bestaat, doch dat de zorgen gratis zijn voor patiënten uit de sociaal zwakkere groepen of voor patiënten met ziekten die opgenomen zijn op de lijst voor gratis zorgen. Dat psychische aandoeningen opgenomen zijn op de lijst voor de gratis zorgen.

-verwijzend naar een schrijven dd 25/5/2009 van professor A.B., blijkt dat de medicatie beschikbaar is in Armenië. volgens het voorschrift van de arts en dat dit betaalbaar is. Dat opvolging door een psycholoog of psychiater mogelijk is. Dat patiënten met psychische aandoeningen medische zorgen kunnen genieten van psychiaters in de lokale poliklinieken in de hoofdstad of in de regio's van Armenië, ofwel in gespecialiseerde medische centra. Betrokkenen gaven bij hun asielaanvraag aan dat ze in L. woonden voor hun vertrek.

L. ligt 44 km van Yerevan. Het is niet onredelijk voor betrokkenen om zich te begeven tot Yerevan voor de noodzakelijke zorgen.

-Uit lijsten van geregistreerde geneesmiddelen in Armenië, bekomen op 6/10/2010 via

<http://www.pharm.am/iurdocs2.php?p=13&langid=2>, blijkt dat de nodige medicatie geregistreerd zijn in Armenië en op voorschrift verkrijgbaar zijn.

Voorts blijkt dat betrokkene kan reizen: uit de beschikbare medische gegevens blijkt daarentegen alleszins niet dat betrokkene momenteel gehospitaliseerd is, noch dat er sprake is van een actuele instabiele medische toestand of een actuele strikte medische contra-indicatie om te reizen.

Voorts blijkt dat de aanwezigheid van zijn gezin aan te bevelen is. Hierbij kan opgemerkt worden dat deze beslissing geldt voor de ganse familie zodat deze de eventuele nodige mantelzorg kunnen verzekeren. Verder blijkt niet dat betrokkene arbeidsongeschikt is waardoor hij of zijn gezin kunnen instaan voor de eventuele noodzakelijke kosten die aan de zorgen zouden zijn verbonden.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat luidt als volgt:

"1. De motiveringsplicht

Om tot een negatieve beslissing te komen verwijst men naar een mail van een professor in Armenië.

Het is zo goed als zeker dat deze professor door het systeem is benoemd zodat hij ook dit systeem moet honoreren en zeker niet mag bekritisieren in zijn eigen belang.

Hoe kan dergelijke professor op een objectieve wijze het medisch landschap verkondigen aan België ? Objectiviteit is er niet, subjectiviteit 100 %,

De overheid in België laat na op een objectieve manier de situatie te onderzoeken in Armenië zodat de subjectieve motivering eigenlijk een motivering is die men neemt uit Armenië zelf,

Derhalve is deze beslissing niet naar behoren gemotiveerd omdat de objectiviteit ontbreekt;"

2.1.2. In de nota repliceert de verwerende partij op de drie middelen samengenomen dat verzoeker het in de middelen bij een eenvoudige overweging laat, maar niet uiteenzet op welke wijze de ingeroepen beginselen zouden zijn geschonden. Verzoeker brengt geen tegenovergestelde mening aan en doet geen moeite om het advies te toetsen aan elementen die zijn stelling zouden onderbouwen. De middelen kunnen niet tot de nietigverklaring leiden van de bestreden beslissing en zijn niet ontvankelijk.

Ten overvloede wijst de verwerende partij erop dat verzoeker niet aantoont dat het advies van de arts-attaché niet zou kunnen leiden tot de bestreden beslissing. De informatie verschaft door het instituut te Yerevan bevat zowel de omschrijving van de beschikbare medicatie als de prijs ervan. Verzoeker legde geen aanvullende medische gegevens ter beschikking inzake de aanvullende onderzoeken waarvan oorspronkelijk melding werd gemaakt. Bijgevolg staat vast dat de aandoening waarvoor verzoeker in België medicijnen krijgt toegediend, ook in het land van herkomst kan worden opgevolgd aan de hand van dezelfde of van gelijkwaardige medicatie.

2.1.3. In de repliekmemoire volhardt verzoeker in het inleidend verzoekschrift.

2.1.4. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138 590; RvS 4 mei 2004, nr. 130 972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135 618).

Verzoeker beperkt zich tot het uiten van kritiek op de professor die vanuit Armenië informatie heeft verschaft aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker stelt dat hij de motiveringsplicht aanvoert en geeft daardoor een voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel. Uit zijn bewoordingen kan worden afgeleid dat hij van oordeel is dat de informatie van deze professor niet mocht worden gebruikt en dat daarom de materiële motiveringsplicht is geschonden. Het middel kan als ontvankelijk worden beschouwd.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker voert aan dat een Armeense professor niet op objectieve wijze een medisch advies kan geven aan de Dienst Vreemdelingenzaken en dat werd nagelaten de situatie in Armenië op een objectieve manier te onderzoeken.

De Raad stelt vast dat er in de bestreden beslissing op wordt gewezen dat de ambtenaar-geneesheer de medische gegevens verschaft door verzoeker evalueerde en concludeerde dat rekening houdende met de beschikbare medicatie en mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst, er haar inziens geen medisch motief aanwezig is om betrokkenen niet uit te wijzen. De ambtenaar-geneesheer steunde zich hiervoor in haar verslag op twee mails van de Armeense professor A.B. over de beschikbaarheid en de betaalbaarheid van de medicatie in Armenië en dat psychische zorgen gratis zijn, zeker voor behoeftige patiënten. Zij steunde zich tevens op een lijst van in Armenië beschikbare geneesmiddelen. Deze informatie bevindt zich in de stukken van het dossier. De ambtenaar-geneesheer vermeldde nog andere elementen en de bestreden beslissing bevat nog overige motieven.

Met de loutere bewering dat *“deze professor door het systeem is benoemd zodat hij ook dit systeem moet honoreren en zeker niet mag bekritisieren”* toont verzoeker niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris op basis van een foutieve feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Verzoeker beperkt zich tot een loutere bewering die hij niet staft door enig begin van bewijs.

Verzoeker slaagt er niet in een schending van de materiële motiveringsplicht aan te tonen. Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan dat luidt als volgt:

“Het zorgvuldigheidsprincipe

Om de mogelijkheden voor verzoeker in Armenië te kennen waar alle medische hulp zeker niet aanwezig is en wat ook wordt toegegeven in diverse beslissingen van DVZ gaat men zijn licht opsteken in Armenië zelf door advies te vragen aan een Armeniër ter plaatse, die door het systeem wordt betaald; Het is duidelijk dat deze man gekleurde informatie biedt en niet een reëel beeld;

Derhalve heeft men ten onrechte deze beslissing genomen omdat men niet op een objectieve wijze zich geïnformeerd heeft.

Een goed huisvader die de overheid moet zijn, had informatie moeten inwinnen niet enkel in Armenië zelf doch wel bij andere instanties zoals eventueel de Belgische universiteiten.”

2.2.2. In de nota repliceert verwerende partij zoals samengevat onder punt 2.1.2.

2.2.3. In de repliekmemoire volhardt verzoeker in het inleidend verzoekschrift.

2.2.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de bespreking van het eerste middel is gebleken dat de gemachtigde zich bij het nemen van de beslissing heeft gesteund op de stukken van het dossier. Verzoeker beweert dat de gemachtigde zich niet op deze stukken kon steunen, maar zoals eveneens blijkt uit de bespreking van het eerste middel, slaagt hij er niet in om aan te tonen waarom deze informatie niet zou mogen gebruikt worden. Ook in huidig middel slaagt hij daar niet in. Verzoeker stelt dat de gemachtigde informatie had moeten inwinnen bij bijv. Belgische universiteiten, maar daarmee toont hij nog steeds niet op goede gronden aan waarom geen gebruik zou mogen worden gemaakt van de stukken die zich in het dossier bevinden. Uit het dossier blijkt dat er informatie werd verzameld over de beschikbaarheid van verzoekers medicatie in Armenië en over de beschikbaarheid en de nabijheid van de door hem vereiste zorgen. Bij het nemen van de bestreden beslissing werd met deze informatie rekening gehouden. De bestreden beslissing

steunt op een correcte feitenvinding. De gemachtigde heeft bijgevolg het zorgvuldigheidsbeginsel niet miskend.

De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

Het tweede middel is ongegrond.

2.3.1. Verzoeker voert een derde middel aan dat luidt als volgt:

“3. Het evenredigheidsprincipe

Doordat men geloof gaat hechten aan de stem van één persoon in Armenië zijn de gevolgen voor verzoeker zeer groot. Er is dan ook geen evenredigheid tussen de basis waarop de beslissing is gesteund en de gevolgen er van voor verzoeker ,

Door deze beslissing zal verzoeker in zijn thuisland een risico hebben voor zijn leven en fysieke integriteit;”

2.3.2. In de nota repliceert verwerende partij zoals samengevat onder punt 2.1.2.

2.3.3. In de repliekmemoire volhardt verzoeker in het inleidend verzoekschrift.

2.3.4. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat *in casu* niet het geval is. Gelet op de analyse van de voorgaande middelen blijkt dat verzoeker met zijn betoog op generlei wijze een schending van het redelijkheidsbeginsel en van het evenredigheidsbeginsel als toepassing hiervan aannemelijk maakt.

Verzoeker slaagt er niet in zijn loutere beweringen hard te maken of er enigszins een begin van bewijs voor te geven.

De schending van het evenredigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

Het derde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET